

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 6 września 2022 r.

Pozycja 144

POSTANOWIENIE

z dnia 26 maja 2022 r.

Sygn. akt Ts 31/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej [...] sp. z o.o. [...] o zbadanie zgodności:

art. 398² § 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.):

- a) „w zakresie, w jakim uznaje za niedopuszczalne złożenie skargi kasacyjnej w sprawach o czynsz najmu lub dzierżawy”,
- b) alternatywnie „rozumiane[go] w ten sposób, że za niedopuszczalne uznaje się złożenie skargi kasacyjnej w sprawach dotyczących istnienia zobowiązania w zakresie czynszu najmu lub dzierżawy, ustalenia lub ukształtowania stosunku prawnego (jeżeli jego przedmiotem ma być czynsz) oraz dotyczących spraw o zwrot nadpłaconego czynszu najmu lub dzierżawy, w tym w sprawach roszczeń wywodzonych z art. 700 ustawy z [dnia] 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740, ze zm.)”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 oraz art. 64 ust. 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 16 lutego 2022 r. (data nadania) [...] Sp. z o.o. [...] (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocników z wyboru, wystąpiła z żądaniem na tle następującego stanu faktycznego.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z 21 grudnia 2018 r. (sygn. akt [...]) zasądzono od skarżącej (jako pozwanej) na rzecz [...] Sp. z o.o. kwotę 1 425 150,35 zł tytułem zwrotu nadpłaconej części czynszu dzierżawnego oraz oddalono powództwo w pozostałym zakresie i orzeczono o kosztach postępowania. Od tego wyroku skarżąca wniosła apelację.

Sąd Apelacyjny w S. wyrokiem z 24 maja 2019 r. (sygn. akt [...]) zmienił zaskarżone orzeczenie przez obniżenie kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Wyrokiem Sądu Najwyższego z 17 września 2021 r. (sygn. akt [...]); dalej: orzeczenie Sądu Najwyższego) odrzucono skargę kasacyjną skarżącej jako niedopuszczalną oraz orzeczono o kosztach postępowania kasacyjnego. W uzasadnieniu wyjaśniono, że zgodnie z „art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna m.in. w sprawach o czynsz najmu lub dzierżawy” (s. 2 orzeczenia). Orzeczenie to wskazano w skardze konstytucyjnej jako ostateczne rozstrzygnięcie o konstytucyjnych wolnościach lub prawach skarżącej, o których mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393).

2. Kwestionowanemu w skardze konstytucyjnej art. 398² § 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43 poz. 296, ze zm.) skarżąca zarzuciła, iż stanowiąc podstawę orzeczenia Sądu Najwyższego, doprowadził do naruszenia jej prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji) w związku z naruszeniem zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji), proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji) i równości (art. 32 ust. 1 Konstytucji) oraz prawa własności (art. 64 ust. 2 Konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Na etapie wstępnej kontroli Trybunał Konstytucyjny bada, czy skarga nie jest oczywiście bezzasadna i czy spełnia przesłanki uzasadniające nadanie jej dalszego biegu.

Skarżąca jest reprezentowana przez pełnomocników z wyboru (art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK). Skarga konstytucyjna wniesiona została z zachowaniem terminu, a przed jej wniesieniem skarżąca wyczerpała przysługującą jej drogę prawną, gdyż orzeczenie Sądu Najwyższego z 17 września 2021 r. (sygn. akt [...]) stanowiło ostateczne rozstrzygnięcie o wskazanych w skardze wolnościach lub prawach skarżącej (art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK). Data doręczenia tego orzeczenia została udokumentowana (art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p.TK) i nie wniesiono od niego innego nadzwyczajnego środka zaskarżenia (art. 53 ust. 1 pkt 6 u.o.t.p.TK). W skardze przedstawiono stan faktyczny sprawy (art. 53 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p.TK) oraz określono kwestionowany przepis aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o wolnościach lub prawach albo obowiązkach skarżącej określonych w Konstytucji i w stosunku do którego domaga się ona stwierdzenia niezgodności z Konstytucją (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK). Skarga zawiera również wskazanie, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącej oraz w jaki sposób – jej zdaniem – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK). Przedstawia także uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem skarżącej, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że badana skarga nie jest oczywiście bezzasadna oraz spełnia przesłanki uzasadniające nadanie jej dalszego biegu. Dlatego, na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK, skardze konstytucyjnej należało nadać dalszy bieg.